A°. 1841. N°. 35.

VRIJDAG, DEN 30sten APRIL.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 29 April 1841.

(16755) Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen vertrek uit deze Colonie van LUDOLPHINA CONSTANTIA van POLAK.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Burgerlijke Stand.

PARAMARIBO, den 29 April 1841.

Heden zijn in *ondertrouw opgenomen*; JOHAN ANTON CATTULA, *1e. Luitenant bij de Kompagnie Koloniale Guides*, en LOUISA CORNELIA DIONISIUS.

En

JOHANNES JACOBUS KRUNKEL, *Titulair Adjudant Onder-Officier bij het Corps Koloniale Invalides*, en ELISABETH CARNAIJ,

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

Gouvernements Secretarij.

POST-KANTOOR.

Tot narigt van het Publiek dient, dat Z. M. Transport-Schip *DORDRECHT*, gekommandeerd door den Luitenant ter Zee 1e. Klasse VAN DER HART, de reis naar het Moederland via *Curaçao* zal aannemen, terwijl de Brieven-zak voor dien bodem bestemd, per zijn Majesteit Stoom-Schip *CURAÇAO*, gekommandeerd door den Luitenant ter Zee 1e. Klasse BOLKEN, op Zaturdag den 1sten Mei aanstaande, des voormiddags ten 12 ure, zal gesloten en verzonden worden.

Z. M. Brik *DE VENUS*, gekommandeerd door den Kapt. Luitenant ter Zee JOHR, over de Eilanden *St. Martin* en *St. Eustatius* naar *Curaçao* zullende vertrekken, zoo zullen de Brieven-Pakketten voor gemelde Eilanden, op Maandag den 3den Mei, des voormiddags ten 12 ure worden gesloten.

Paramaribo den 29 April 1841.
De Post Beambte,
A. P. TIRION.

Nieuwstijdingen.

(UITTREKSELS uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met den 5 Maart 1841.)

Hollandsche Berigten.

ARNHEM, 28 Februarij.

Gepasseerde week is er in het naburig stadje Huissen eene verschrikkelijke aanranding en berooving gepleegd. Zekere koopman, J. A. Paulus, uit Amsterdam, begaf zich op den namiddag van Elden naar Huissen, om aldaar de vermakelijkheden van het vasten-avondfeest bij te wonen, en was aldaar uit dien hoofde vrij laat verbleven, waarom hij zich bij den logementhouder Leiser vervoegde om aldaar dien nacht te blijven overnachten, doch deze hem niet kunnende herbergen, werd hem door twee aldaar aanwezige Huissensche personen, met name W. Smit en G. van Beelen, aangeboden een ander logement aan te wijzen. Nog naauwelijks met deze personen een eindweegs voortgegaan zijnde, werd de koopman op het onverwachtst door dezen benevens nog twee andere personen, zich in de onmiddelijke nabijheid bevindende, niet alleen geweldadig aangepakt, op den grond geworpen en van ongeveer eene som van *f* 25 beroofd, maar werden hem bovendien onderscheidene sneden met messen toegebragt, waarvan er drie zeer ernstig zijn. De twee bovengenoemde misdadigers zitten te Nijmegen in hechtenis en hebben hunne misdaad reeds beleden. De verwonde is na de ondergane mishandeling en berooving als het ware naar zekere woning gekropen, alwaar hij door het hulpgeschrei binnengelaten en verzorgd is. Thans ligt hij te Elden, werwaarts men hem vervoerd heeft, bedlegerig en onder doctors handen.

Duitsche Berigten.

BERLIJN, 17 Februarij.

Uit eene goede bron verneemt men dat het Handelsverdrag met Holland, in weerwil van de aanmerkingen en vertoogen des handels, voor den tijd van zes jaren, met slechts weinige veranderingen, zal vernieuwd worden en de zaak zoo goed als geklonken is. Het is treurig, dat, indien de vroeger uitgelokte Duitsche suiker-fabrikaadje nu eenmaal wederom zal worden vernietigd, men ten minste niet heeft getracht dit offer tegen eene andere opoffering uit te wisselen, maar deze groote voordeelen hardnekkiglijk doet toevloeijen aan een land, hetwelk ons zoo weinig daarvoor aanbiedt en aanbieden kan, terwijl ons in de laatste tijden door Engeland zoo veel beteekenende aanduidingen zijn gegeven, welk gevaar den Engelschen handel zoude bedreigen, wanneer het Duitsche tolverbond deszelfs voordeel begreep en met de Zuid-Amerikaansche Staten handelstraktaten aanging, die voor den afzet van derzelver suiker en koffij aan de Duitsche fabrijken eene onmetelijke markt zouden openen.

Het Hanoversche tolverbond (Hanover, Brunswijk, Oldenburg) heeft het in 1837 voor drie jaren gesloten tolverdrag opgezegd, edoch slechts met oogmerk om hetzelve met eenige wijzigingen te hernieuwen, met name ook om de moeijelijk te bewaken grenzen door ruil van enclaven te vereenvoudigen. Aan eene toetreding tot het groote tolverbond is daarentegen nog altijd niet te denken, dewijl de koning van Hanover, uit hoofde van zijne eigenaardige betrekking met Engeland, zich daartegen verzet. Andere beletsels bestaan in Mecklenburg, waar bijkans geene indirekte belasting bestaat, en tot heden toe heeft men aan de bedenking van moeijelijke bewaking der kusten en dergelijke zwarigheden de gedachte aan eene meer doortastende poging opgeofferd. Intusschen blijft het aan geenen twijfel onderworpen, dat, wanneer men ernstig wil, deze toetreding zeer wel kan worden tot stand gebragt, en dat eerst daardoor het verbond deszelfs algeheele genot van kracht en magt zal erlangen.

Den 20sten Februarij.

Eenige vreemde dagbladen hebben ten onregte gemeld, dat ook de Nederlandsche gezant bij het Pruissische hof, de graaf de Perponcher, bij de huwelijks-inzegening van den graaf van Nassau met de gravin d'Oultremont, tegenwoordig was geweest. De gezant had daartoe geenerlei aanleiding, vermits hij bij deze plegtigheid, noch zijnen gast noch zijn land te vertegenwoordigen had. Dit laatste is zelfs bij voortduring vijandig gezind tegen het nu voltrokken huwelijk en eenige hier aanwezige voorname Hollanders, willen thans volstrekt eene zamenkomst met hunnen voormaligen Koning vermijden. Deze oppositie is schijnbaar onbegrijpelijk en kinderachtig, doch zij verklaart zich eenigermate, wanneer men de Hollandsche patriotten hoort zeggen: »Tien jaren lang hebben wij goed en bloed veil gehad om onzen Koning in zijnen strijd tegen Belgie te ondersteunen; wij bragten met genoegen elk offer, niet omdat wij eene restauratie verlangden, niet omdat wij Belgie weder met Holland wenschten vereenigd te zien, maar omdat onze eer door de Belgen gekrenkt was, en omdat wij die offers als een blijk van liefde jegens onzen Koning beschouwden. Is dit nu onze liefde beantwoorden, wanneer thans eene Belgin, en nog wel een lid dier familie, welke Hollands eer het levendigst krenkte en het diepst ondermijnde, de gemalin eens nakomelings van Willem den Zwijger wordt?"

De jonggehuwde is aan ons Hof onder den titel van Gravin van Nassau, edoch met de bijvoeging: »voor het tegenwoordige" voorgesteld geworden; men schijnt derhalve ten gevolge eener onderhandeling met den thans regerenden Koning der Nederlanden nog eene verandering van titel te verwachten. De Graaf van Nassau heeft verklaard dat hij jaarlijks en ook ditmaal tegen paschen naar den Haag reizen zou, om aldaar het Heilige Avondmaal te gebruiken. De stemming des lands bij zijne wedverschijnen aldaar zal den graaf doen beslissen of hij aldaar langer blijven, dan wel zich op zijne bezittingen buiten lands terugtrekken zal.

FRANKFORT, 1 Maart.

Waren in de laatste tijden niets dan oorlogademende geruchten in omloop, zoo ijvert men zich thans om verzekeringen van ontwapening te verspreiden, die, hoe wenschelijk ook derzelver bevestiging moge wezen, tot nogtoe niet zeer gewaarborgd zijn; voor als nog moet deze ontwapening slechts den naam van vrome wensch dragen, want geene benteekenen vertoonen zich, die dezen voor het welbegrepen belang der volken zoo heilzamen stap spoedig zouden doen verwachten. Men verhaalt dat het Fransche kabinet voornemens is in het voorjaar eene zoodanige ontwapening tot stand te brengen als door de andere mogendheden is verlangd geworden, zullende daarmede alsdan een begin worden gemaakt in de het naast aan Duitschland grenzende departementen, ten einde de bezorgdheid, wegens de bijeentrekking van troepen aldaar, weg te nemen; doch stellige maat-

regelen heeft men van Frankrijks zijde niet vernomen, noch zoo snel te verwachten: ook verneemt men niet dat de toerustingen in Duitschland geschorst of verminderd zijn, integendeel wordt daarmede onophoudelijk voortgevaren, ten einde door eene imposante krachtsontwikkeling de opgewekte hartstogten en onregtmatige plannen van aanval der Fransche bevolking te bedwingen.

Het bevestigt zich, dat, in het overigens niet meer waarschijnlijke geval van eenen oorlog, de ridderlijke Koning van Pruissen zich aan het hoofd zijns dapperen legers zoude plaatsen; hetzelfde verhaalt men van den Koning van Hanover; het leger van dien staat is thans op 30,000 man gebragt en zoude door oproeping der landweer met een dergelijk getal kunnen worden vermeerderd. Een oorlog zoude het meerendeel der hooghartige Duitsche Vorsten, waaronder men vele reeds beproefde en uitstekende veldheeren telt, aan de spits hunner legers zien optrekken. In alle Duitsche staten heerscht wel de wensch voor het behoud van den vrede, maar ingeval van nood sou de vurige geestdrift der bevolkingen voor de zaak van hun gemeenschappelijk vaderland ongetwijfeld op de luisterrijkste wijze blijken; alle berigten stemmen daarin overeen.

Mengelingen.

Eene Roover-Anekdote uit *Hungarije*.

Op 't gezag van een geloofwaardig ooggetuige, deelt een geacht Duitsch tijdschrift het volgende voorval mede, dat seker wel tot de zonderlingste van dien aard behoort.

De Heer Eugenius von B..., landbezitter in het T... er *Comitaat* in Hungarije, bevond zich op weg van Nagy-Varad naar zijn landgoed, dat er niet ver af lag. Hij reed, alleen verzeld van zijn koetsier, met eigen paarden, een uitgelezen span van vieren, dat den weg van de stad naar het kasteel reeds menigmaal had afgelegd. Op zekere plaats aan den weg, waar de gelegenheid tot zulk een aanslag gunstig was, werd het rijtuig eensklaps aangehouden door vijf gewapende kerels, die den Heer von B... om zijn geld en geldswaarden vroegen. Aan tegenstand was niet te denken, men moest zich onderwerpen; doch de Heer von B... had toevallig slechts zeer weinig gelds bij zich, en de teleurgestelde roovers, hoe zij den persoon en het rijtuig doorsnuffelden, konden van waarde niet anders ontdekken.

Verbitterd over de mislukte vangst, besloten zij, om zich aan het rijtuig en het gespan schadeloos te stellen, en verzochten dus den Heer B... om verder den korten weg naar zijn landgoed, met zijn koetsier te voet af te leggen; de geldsom, die hun voor 't oogenblik ontging, souden ze bij gelegenheid wel eens op 't kasteel selve komen halen. Na die verblijdende toezegging, stapten de roovers in het rijtuig; een hunner sprong op den bok, greep de teugels en reed weg. In een oogenblik waren ze uit het gezigt.

Toen de Heer von B... tamelijk vermoeid op zijn landgoed aankwam, vond hij er eene vrolijk gezelschap, meest officieren en edellieden uit den omtrek, die hem met een bezoek hadden willen verrassen. Die vrienden waren reeds daags te voren aangekomen, en sagen met verlangen de terugkomst te gemoet van den even vrolijken als gullen gastheer. Natuurlijk liep, na het eerste groeten, het gesprek nu aanstonds en uitsluitend over de zoo even plaats gehad hebbende ontmoeting op den weg, en nadat de Heer von B... aan het slot van zijn verhaal, ook de bedreiging van den rooverkapitein vermeld had, was alles eenstemmig van meening, dat het bezoek van de bende zeker niet lang zou uitblijven, men zich gereed moest houden, om haar, hoe talrijk ook, op de best mogelijke wijze het hoofd te bieden. Terstond werden er nu maatregelen beraamd, niet alleen om de roovers op 't nadrukkelijkst te ontvangen, maar, zoo mogelijk ook, om zich van den ganschen hoop meester te maken. Vooreerst besloten de gezamenlijke gasten ten huize van den Heer von B... bijeen te blijven, en zelfs, tot versterking van de bezetting, nog in stilte eenige naburige vrienden te laten noodigen. Nadat die oproeping was uitgevaardigd, ging men over tot het wapenen der weerbare manschap, met de jagtroeren en hertsvangers, die op 't kasteel in overvloed voorhanden waren. Vervolgens werden al de toegangen tot het slot naar eisch bezet, niet minder dan of men eenen gewapenden aanval te gemoet zag; men wees ieder zijnen post aan, dien hij niet verlaten mogt, en de hoofdingang van het slot, zou, zoodra de duisternis viel, behoorlijk verlicht worden; op eenigen afstand werden wachten uitgezet, om de bezetting terstond te waarschuwen bij de aannadering van den vijand, dien men van alle kanten met een wel gerigt vuur dacht te begroeten.

Onder al die toebereidselen was 't allengs avond geworden. Men verwachtte wel niet, dat de roovers heden nog een aanslag zouden wagen; doch men besloot niettemin, om, uit voorzorg, beurtelings een gedeelte van den nacht te waken. Tot middernacht bleef alles stil, en het gedeelte der bezetting, dat onder de wapenen was gebleven, sag met gespannen verwachting de ophanden zijnde gebeurtenis te gemoet. Op eens verhief sich, in de diepte stilte van den nacht, een allengs nader en nader komend gerommel en getrappel, en plotseling dreunde de voorpoort van 't Kasteel, met een donderend geraas, als wilde men ze door 't geweld van een enkelen schok verbrijzelen. In een oogenblik was alles op de been, en ieder op zijn post. Vol ijver om de roovers op 't helder verlichte voorplein met een algemeen *salvo* te ontvangen, haastte men zich om, volgens afspraak, terstond de poort te openen; maar zie... vier paarden met schuim en zweet overdekt, en eene reiskoets voortslepende, draafden 't plein op. 't Waren de welbekende ruinen van den Heer von B..., die daags te voren, tegelijk met het rijtuig den roovers in handen waren gevallen. Natuurlijk werd de zaak nu nader ondersocht; doch wie beschrijft de verbazing der omstanders toen men op den bok een man ontwaarde, die geheel bewusteloos achterover lag, en binnen in het rijtuig nog vier andere in denzelfden toestand van volslagen bedwelming, die de Heer von B... en zijn koetsier oogenblikkelijk voor de knapen herkenden, door wie zij 's morgens soo handig waren afgezet. Hoe zij echter in dien toestand waren geraakt, hoe de paarden met de reiskoets en de vracht, die zij inhield, op 't Kasteel waren gekomen, scheen elk een ondoordringbaar geheim, tot eindelijk de Heer von B... zich de bijomstandigheden zijner laatste reis naar Nagij-Varad herinnerde, en nu de oplossing van het onverklaarbaar raadsel vond.

De woning en de stallen van den Heer von B... waren sedert lang de verzamelplaats van eene talloose menigte rotten, die men tot dusverre op de gewone wijze met rottekruid had soeken te verdrijven. Waar men intusschen niet op gerekend had, was, dat de rotten, op deze wijs vergiftigd, gewoon zijn in hunne holen te kruipen, waar zij sterven en, vervolgens tot verrotting overgaande, eenen stank verspreiden, even ondragelijk voor paarden als voor menschen. Om in dat ongerijf te voorzien, had de Heer von B..., op raad van een zijner vrienden, in een Apotheek te Nagij-Varad een vaatje gewone brandewijn met suiker en een geduchte Dosis opium laten bereiden, met oogmerk, om den kostbaren drank zijne rotten voor te zetten, die dan, door het geestrijk vocht bedwelmd, zorgeloos en dommelig, met gemak waren dood te slaan. Het vaatje met den geurigen nectar was de roovers, bij 't buitmaken van den wagen, zeker in 't oog gevallen, en, vermoedelijk wel op de gezondheid van den grootmoedigen tractant, grootendeels geledigd.

Wat de brandewijn en de opium, vereenigd, hadden uitgewerkt, bleek uit den bewusteloosen toestand der vijf roovers; doch de trouwe paarden, aan sich selve overgelaten, en misschien ook wel door hun instinct gedreven, tot wraakoefening over 't gepleegd geweld, hadden op den welbekenden weg regtsomkeer gemaakt, en door nacht en nevel heen, het gastvrije dak huns meesters weder gevonden.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 28sten dezer, het Schip Astrea, Kapt. J. A. de Lang, van Amsterdam, hebbende 46 dagen reis; Passagiers: de Heeren F. M. van der Beck en H. L. de Rooij.

IN TEXEL GEARRIVEERD:

Den 26sten Februarij, Julia, J. Hilbrands.
Den 2den Maart, Noord-Holland, H. K. Ruijl.

Het Schip de Jonge Willem, Kapt. Medenvoort, van Suriname, naar Amsterdam, op Cawsand gestrand, is volgens berigt van Plymouth 24 Februarij af en in de haven gebragt, om geinspecteerd te worden.

Advertentiën.

(16737) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op HEDEN den 30sten April 1841, des voormiddags om *half negen* ure, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De SUIKER-PLANTAADJE *KENT*, gelegen aan de rivier *Saramacca*, aan de regterhand in het opvaren, bekend onder het merk H. No 1, aankomende den Boedel en Nalatenschap van wijlen den Heer JOHN HEWITT.

Liggende de Inventaris van gemelde Plantaadje ten Kantore van den ondergeteekenden ter *visie*.

Paramaribo den 30 *April* 1841.
R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(16764) Van Plantaadje *Kent* worden bij inschrijving om gereed geld, te koop aangeboden:

108 Vaten SUIKER,

in zes partijen van *achttien* vaten.

De inschrijvings-billetten sullen worden aangenomen ter Griffie van het Geregtshof, tot Donderdag den 6den Mei e. k., des voormiddags ten 9 uren, wanneer derzelver opening ten overstaan van Heeren Gecommitteerden, tot de Sequestratie zal plaats vinden, en het hoogste bod (mist goedgekeurd) worden aangenomen.

De Suiker zal uiterlijk *viertien* dagen na de toewijzing, op Plantaadje moeten gewogen worden en als afgeleverd beschouwd worden, terwijl het den Kooper zal vrijstaan, de door hem gekochte Suiker, het zij dadelijk na de weging of aflevering af te halen, of wel in het Suikerhuis te laten staan tot 6 à 8 weken na de toewijzing; een en ander voor rekening en risico des Koopers.

Het monster is ten huize van den ondergeteekende te bezigtigen.

Paramaribo, den 28 *April* 1841.
F. G. PICHOT L'ESPINASSE,
Sec. e. a.

(16763) De reeds vroeger geannonceerde verkoop van het *HUIS* en *ERF*, La. C. No. 52, gelegen aan de *Domineestraat*; aankomende den Boedel nu wijlen den Heer J. G. WEIGLE, zal alsnu plaats vinden, op Vrijdag den 21 Mei e. k., door- en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER, des morgens ten *negen* ure.

Paramaribo, den 26 *April* 1841.
J. P. L. WEIMANN qq. e. a.

Ter Drukkerij van Fuchs & Camp.